

Directiva 89/665/CEE ¹ și Directiva 92/13/CEE ²	Proiectul de lege ³	Observații
Articolul 1 - Domeniul de aplicare și disponibilitatea căilor de atac	Art. 1.	
<p>(1) Prezenta directivă se aplică în cazul contractelor menționate în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului, cu excepția cazului în care aceste contracte sunt excluse în conformitate cu articolele 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 și 37 din directiva menționată / Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului, cu excepția cazului în care aceste contracte sunt excluse în conformitate cu articolele 18-24, 27-30, 34 sau 55 din directiva menționată.</p> <p>Prezenta directivă se aplică, de asemenea, în cazul concesiunilor atribuite de autorități contractante, menționate în Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului, cu excepția cazului în care aceste concesiuni sunt excluse în conformitate cu</p>	<p>(1) Prezenta lege reglementează remediile, căile de atac și procedura de soluționare a acestora, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică și a contractelor de concesiune printr-una din procedurile reglementate de legislația în materie, precum și organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.</p> <p>(2) Prezenta lege se aplică și cererilor având ca obiect acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și celor privind executarea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică sau de concesiune.</p> <p>(3) Scopul principal al prezentei legi îl constituie asigurarea, la nivel național, a unor mecanisme și proceduri efective,</p>	

¹ DIRECTIVA Consiliului 89/665/CEE din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele aduse prin DIRECTIVA 2007/66/CE și DIRECTIVA 2014/23/UE.

² DIRECTIVA Consiliului 92/13/CEE din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele aduse prin DIRECTIVA 2007/66/CE și DIRECTIVA 2014/23/UE.

³ Proiect de lege privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică și a contractelor de concesiune și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

<p>articolele 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17 și 25 din directiva menționată.</p> <p>Contractele, în sensul prezentei directive, includ contractele de achiziții publice, contractele cadru, concesiunile de lucrări și servicii și sistemele dinamice de achiziție / contractele de furnizare, contractele de lucrări și servicii, concesiunile de lucrări și servicii, acordurile-cadru și sistemele dinamice de achiziții.</p> <p>Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește contractele care intră sub incidența Directivei 2014/24/UE / Directivei 2014/25/UE sau a Directivei 2014/23/UE, deciziile autorităților contractante pot face obiectul unei proceduri de contestare eficace și, mai ales, cât mai rapide posibil, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2 - 2f din prezenta directivă, pe motivul că deciziile respective au încălcat dreptul Uniunii în domeniul achizițiilor publice sau normele de drept intern care transpun respectivele prevederi comunitare.</p>	<p>rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor de achiziție publică sau de concesiune.</p>	
<p>(2) Statele membre garantează că nu există, între întreprinderile care susțin că au suferit un prejudiciu în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract, nicio discriminare ca rezultat al distincției făcute de prezenta directivă între normele de drept intern de transpunere a legislației comunitare și celelalte norme de drept intern.</p>	<p>-</p>	<p>Nu este necesară transpunerea în legislația națională.</p>
<p>(3) Statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în</p>	<p>Art. 2. (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante, emis cu încălcarea dispozițiilor</p>	

<p>obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.</p>	<p>legale în materie sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, în condițiile prezentei legi.</p> <p>(2) În cazul unei asocieri de operatori economici, oricare dintre membrii asocierii poate formula orice cale de atac reglementată de prezenta lege.</p>	
<p>(4) Statele membre pot impune ca o persoană care dorește să exercite o cale de atac să notifice autoritatea contractantă cu privire la presupusa încălcare și la intenția sa de a formula o cale de atac, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze termenul suspensiv în conformitate cu articolul 2a alineatul (2) sau orice alt termen de exercitare a unei căi de atac, în conformitate cu articolul 2c.</p>	<p>-</p>	<p>Nu a fost preluat mecanismul notificării prealabile facultative.</p>
<p>(5) Statele membre pot impune ca, într-o primă etapă, persoana în cauză să exercite o cale de atac în fața autorității contractante. În acest caz, statele membre garantează că formularea unei asemenea căi de atac are ca rezultat suspendarea imediată a posibilității de încheiere a contractului.</p> <p>Statele membre stabilesc mijloacele de comunicare corespunzătoare, printre care se numără și faxul sau mijloacele electronice, care trebuie utilizate în cazul formulării unei căi de atac în conformitate cu primul paragraf.</p> <p>Suspendarea menționată la primul paragraf nu încetează înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua</p>	<p>Art. 6.</p> <p>(1) Înainte de a se adresa Consiliului sau instanței competente, persoana care se consideră vătămată are obligația să notifice autoritatea contractantă cu privire la solicitarea de remediere, în tot sau în parte a pretensei încălcări a legislației privind achizițiile publice sau concesiunile, în termen de:</p> <p>a) 10 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii</p>	

următoare trimiterii, de către autoritatea contractantă, a unui răspuns, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice, sau, în cazul utilizării unor alte mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către autoritatea contractantă, a unui răspuns, fie a unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii unui răspuns.

Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile;

b) 5 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile.

(2) Notificarea prealabilă se face în scris și va conține cel puțin datele de identificare ale persoanei care se consideră vătămată, neregulile sesizate și măsurile de remediere pe care le consideră necesare a fi luate, după caz.

(3) În cazul în care notificarea prealabilă privește conținutul documentației de atribuire, publicată în sistemul electronic de achiziții publice - SEAP, data luării la cunoștință este data publicării documentației de atribuire.

(4) În termen de cel mult 3 zile calculat începând cu ziua următoare primirii notificării prelabile, autoritatea contractantă transmite un răspuns prin care comunică dacă urmează sau nu să adopte măsuri de remediere a pretensei încălcări.

(5) În cazul în care autoritatea contractantă transmite un răspuns în sensul că urmează să adopte măsuri de remediere, are la dispoziție un termen de 7 zile pentru implementarea efectivă a acestora. Termenul se calculează începând cu ziua următoare trimiterii răspunsului prevăzut la alin. (4).

(6) În cazul procedurilor care se publică în sistemul electronic de achiziții publice - SEAP măsurile adoptate potrivit alin. (5), înainte de data limită de depunere a solicitărilor de participare sau, după caz, a ofertelor, se comunică, în termen de o zi lucrătoare de la adoptare, atât

persoanei care a notificat autoritatea contractantă, cât și celorlalți operatori economici implicați în procedura de atribuire prin postarea în sistemul electronic de achiziții publice – SEAP.

(7) În cazul procedurilor care nu se publică în sistemul electronic de achiziții publice – SEAP, măsurile adoptate potrivit alin. (5) se comunică, în termen de o zi lucrătoare de la adoptare, atât persoanei care a notificat autoritatea contractantă, cât și celorlalți operatori economici implicați în procedura de atribuire.

(8) Comunicările reglementate la alin. (7) se vor face prin orice mijloc de comunicare reglementat de legislația privind achizițiile publice și concesiunile.

(9) Dispoziții alin. (7) și (8) se aplică și în cazul măsurilor de remediere adoptate după data limită de depunere a solicitărilor de participare sau, după caz, a ofertelor.

(10) Sesizarea Consiliului sau a instanței, după caz, se poate face numai după îndeplinirea procedurii de notificare prealabilă. Neîndeplinirea procedurii de notificare prealabilă poate fi invocată de către orice persoană interesată sau de către instanță din oficiu.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (10), orice persoană care se consideră vătămată de măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă potrivit alin. (5), poate depune direct contestație în fața Consiliului sau instanței.

Art. 7.

(1) Formularea unei notificări prealabile în termenul legal de către persoana care se consideră vătămată are ca efect suspendarea dreptului de încheiere a contractului.

(2) Suspendarea dreptului de încheiere a contractului nu încetează înainte de expirarea unui termen de:

a) cel puțin 10 zile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile;

b) cel puțin 5 zile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile.

(3) Termenele prevăzute la alin. (2) se calculează după cum urmează:

a) începând cu ziua următoare luării la cunoștință a răspunsului autorității contractante în sensul că nu urmează să revoce actele emise sau să adopte măsuri de remediere;

b) începând cu ziua următoare împlinirii termenului reglementat la **Error! Reference source not found.** alin. **Error! Reference source not found.**, când autoritatea contractantă nu a transmis un răspuns;

c) începând cu ziua următoare luării la cunoștință a răspunsului autorității contractante cu privire la măsurile de remediere efectiv implementate, în cazul prevăzut la **Error! Reference source not found.** alin. **Error! Reference source not found.**

(4) Contractul încheiat cu încălcarea dispozițiilor alin. (2) este lovit de nulitate absolută.

(5) În cazul în care, în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, autoritatea contractantă achiziționează produse, servicii sau lucrări defalcate pe loturi, prevederile alin.

	<p>Error! Reference source not found. sunt aplicabile numai în ce privește loturile pentru care s-a formulat notificarea prealabilă.</p>	
<p>Articolul 2 Cerințe referitoare la căile de atac</p>		
<p>(1) Statele membre garantează că măsurile luate în privința căilor de atac menționate la articolul 1 prevăd competențe care să permită:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) adoptarea unor măsuri provizorii, cel mai rapid posibil și prin intermediul unor proceduri provizorii, în scopul remedierii presupusei încălcări sau prevenirii prejudicierii în continuare a intereselor respective, inclusiv măsuri de suspendare sau care să asigure suspendarea procedurii de atribuire a unui contract de achiziții publice sau a aplicării oricărei decizii luate de autoritatea contractantă; (b) fie anularea, fie asigurarea anulării deciziilor luate în mod ilegal, inclusiv eliminarea specificațiilor tehnice, economice sau financiare discriminatorii din chemarea la competiție, din documentația de contract sau din orice alt document legat de procedura de atribuire a contractului; (c) acordarea unor daune-interese persoanelor prejudiciate printr-o încălcare. <p>/</p> <p>(1) Statele membre veghează ca măsurile adoptate în legătură cu procedurile de revizuire prevăzute la</p>	<p>Art. 21.</p> <p>(1) În cazuri temeinic justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, la cererea persoanei interesate, Consiliul poate să dispună prin decizie, în termen de 3 zile de la primirea cererii, măsura suspendării procedurii de atribuire sau aplicarea oricărei decizii luate de autoritatea contractantă, până la soluționarea contestației. Persoana comunică, concomitent, prin același mijloc de comunicare utilizat pentru transmiterea către Consiliu, cererea sa și autorității contractante, care are obligația de a prezenta Consiliului, de îndată, punctul său de vedere asupra cererii. Nedepunerea punctului de vedere în termenul de soluționare a cererii nu împiedică soluționarea ei.</p> <p>(2) Consiliul soluționează cererea de suspendare luând în considerare consecințele acestei măsuri asupra tuturor categoriilor de interese ce ar putea fi lezate, inclusiv asupra interesului public.</p> <p>(3) Încheierea privind soluționarea cererii de suspendare poate fi atacată cu plângere la instanța competentă, în mod separat, în termen de 5 zile de la comunicare.</p> <p>(4) Prevederile Error! Reference source not found. nu sunt aplicabile.</p> <p>Art. 46.</p> <p>(5) Prevederile Error! Reference source not found. se aplică în mod corespunzător în cazul solicitării suspendării procedurii de atribuire.</p>	

articolul 1 să includă dispoziții care conferă competența:

fie

(a) de a lua, cât mai devreme posibil și recurgând la o procedură provizorie, măsurile tranzitorii menite să corecteze presupusa încălcare sau să prevină prejudicierea în continuare a intereselor avute în vedere, inclusiv măsurile de suspendare sau de garantare a suspendării procedurii de atribuire a contractului sau a punerii în aplicare a oricărei decizii adoptate de entitatea contractantă;

(b) să anuleze sau să asigure anularea deciziilor luate ilegal, inclusiv eliminarea specificațiilor tehnice, economice sau financiare discriminatorii din anunțul referitor la contract, nota informativă periodică, anunțul privitor la existența unui sistem de calificare, invitația de participare la licitație, caietul de sarcini sau din orice alte documente legate de procedura de atribuire a contractului respectiv

fie

(c) să ia, cât mai devreme posibil, eventual prin proceduri provizorii și, dacă este nevoie, printr-o procedură finală de fond, măsuri, altele decât cele prevăzute la punctele (a) și (b) menite să corecteze orice încălcare constatată și să prevină prejudicierea intereselor respective; în special, emiterea unui ordin care să oblige la plata unei anumite sume în cazul în care încălcarea nu a fost remediată sau prevenită.

Statele membre pot să facă această opțiune fie pentru toate entitățile contractante, fie pentru unele

Art. 50.

(1) Procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică sau de concesiune se soluționează în primă instanță, de urgență și cu precădere, de către secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante.

(2) În cazuri temeinic justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, instanța, până la soluționarea fondului cauzei, poate dispune la cererea părții interesate, prin încheiere motivată, cu citarea părților, suspendarea executării contractului.

(3) Prevederile **Error! Reference source not found.** se aplică în mod corespunzător în cazul solicitării suspendării procedurii de atribuire.

(4) Încheierea prevăzută la alin. (2) poate fi atacată cu recurs, în mod separat, în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Despăgubirile reprezentând prejudiciul cauzat, printr-un act al autorității contractante emis cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice sau concesiunilor ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind respectiva procedură de atribuire, se pot acorda numai după anularea actului respectiv ori, după caz, după luarea oricăror altor măsuri de remediere de către autoritatea contractantă.

(6) În cazul în care se solicită plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului reprezentând cheltuieli de elaborare a ofertei sau de participare la procedura de atribuire, persoana vătămată trebuie să facă doar dovada încălcării prevederilor legislației privind achizițiile publice

categorii de entități definite pe baza unor criterii obiective, menținând în orice caz eficacitatea măsurilor stabilite cu scopul de a preveni prejudicierea intereselor avute în vedere;

(d) și, în ambele cazuri de mai sus, să acorde despăgubiri persoanelor vătămate ca urmare a încălcării comise.

În cazul în care se solicită daune pe motiv că s-a adoptat o decizie ilegală, statele membre au dreptul, acolo unde sistemul juridic intern o impune și, în acest scop, stabilește și organele împuternicite să facă acest lucru, să ceară ca decizia contestată să fie mai întâi anulată sau declarată ilegală.

(5) Suma plătită în conformitate cu alineatul (1) litera (c) trebuie să fie suficient de mare pentru a descuraja entitatea contractantă să comită sau să persiste în comiterea unei încălcări. Plata sumei respective poate fi condiționată de o decizie definitivă care să stabilească faptul că încălcarea a fost într-adevăr comisă.

sau concesiunile, precum și a faptului că ar fi avut o șansă reală de a câștiga contractul, iar aceasta a

Art. 56.

(1) Orice persoană interesată poate solicita instanței de judecată constatarea nulității absolute a contractului de achiziție publică sau de concesiune / acordului-cadru / actului adițional la acesta încheiat cu încălcarea condițiilor cerute de legislația privind achizițiile publice sau concesiunile pentru încheierea sa valabilă, precum și repunerea părților în situația anterioară.

(2) Competențele menționate la alineatul (1) și la articolele 2d și 2e pot fi conferite unor organisme distincte care să răspundă de diferite aspecte ale căilor de atac.

-

În ce privește:
(i) Măsurile provizorii – competența Consiliului sau a instanței, în funcție de cine judecă contestația;
(ii) anularea – competența Consiliului sau a instanței, în funcție

		<p>de cine judecă contestația; (iii) acordarea de daune-interese – competența instanței. În ce privește Art. 2 lit. c) din Directiva 92/13/CEE, nu a fost preluată această opțiune.</p>
<p>(3) În cazul în care un organism de primă instanță, independent de autoritatea contractantă, soluționează o cale de atac privind decizia de atribuire a unui contract de achiziții publice, statele membre garantează că autoritatea contractantă nu poate încheia contractul înaintea luării unei decizii de către organismul menționat, cu privire la cererea de măsuri provizorii sau la calea de atac. Suspendarea nu încetează mai devreme de momentul expirării termenului suspensiv prevăzut la articolul 2a alineatul (2) și la articolul 2d alineatele (4) și (5).</p>	<p>Art. 9. (7) Autoritatea contractantă are dreptul de a încheia contractul numai după comunicarea deciziei Consiliului privind soluționarea contestației. (8) Contractul încheiat cu nerespectarea prevederilor alin. (7) este lovit de nulitate absolută. Încheierea contractului anterior/ulterior formulării contestației nu împiedică soluționarea acesteia de către Consiliu.</p> <p>Art. 46. (9) Autoritatea contractantă are dreptul de a încheia contractul numai după primirea deciziei instanței privind soluționarea contestației. (10) Contractul încheiat cu nerespectarea prevederilor alin. (9) este lovit de nulitate absolută.</p>	
<p>(4) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (3) și la articolul 1 alineatul (5), exercitarea căilor de atac nu are în mod automat un efect suspensiv asupra procedurilor de atribuire a contractului la care se referă.</p>	<p>Art. 21. (1) În cazuri temeinic justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, la cererea persoanei interesate, Consiliul poate să dispună prin decizie, în termen de 3 zile de la primirea cererii, măsura suspendării procedurii de atribuire sau aplicarea oricărei decizii luate de autoritatea contractantă, până la soluționarea contestației. Persoana comunică, concomitent, prin același mijloc de comunicare utilizat pentru transmiterea către Consiliu, cererea sa și</p>	

	<p>autorității contractante, care are obligația de a prezenta Consiliului, de îndată, punctul său de vedere asupra cererii. Nedepunerea punctului de vedere în termenul de soluționare a cererii nu împiedică soluționarea ei.</p> <p>Art. 30. (1) În cazuri temeinic justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, instanța poate dispune, la cererea părții interesate, prin încheiere dată cu citarea părților, suspendarea procedurii de atribuire și/sau a executării contractului până la soluționarea cauzei. Încheierea este definitivă.</p>	
<p>(5) Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil cu soluționarea căilor de atac poate ține seama de efectele probabile ale măsurilor provizorii pentru toate interesele pasibile de a fi prejudiciate, precum și de interesul public, și poate decide să nu acorde astfel de măsuri, în cazul în care efectele lor negative sunt mai mari decât beneficiile. Decizia de a nu acorda măsuri provizorii nu aduce atingere niciunei alte revendicări a persoanei care solicită asemenea măsuri.</p>	<p>Art. 21. (2) Consiliul soluționează cererea de suspendare luând în considerare consecințele acestei măsuri asupra tuturor categoriilor de interese ce ar putea fi lezate, inclusiv asupra interesului public.</p>	
<p>(6) Statele membre pot să prevadă că, în cazul în care se pretind daune-interese în temeiul luării în mod ilegal a unei decizii, decizia contestată trebuie să fie mai întâi anulată de către un organ competent în acest sens.</p>	<p>Art. 50. (5) Despăgubirile reprezentând prejudiciul cauzat, printr-un act al autorității contractante emis cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice sau concesiunilor ori ca urmare a nesoluționării în termenul legal a unei cereri privind respectiva procedură de atribuire, se pot acorda numai după anularea actului respectiv ori, după caz, după luarea oricăror altor măsuri de remediere de către autoritatea contractantă.</p>	

(7) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 2d - 2f, efectele exercitării competențelor menționate la alineatul (1) al prezentului articol asupra unui contract încheiat în urma atribuirii sale sunt stabilite prin dreptul intern.

De asemenea, cu excepția cazurilor în care o decizie trebuie anulată înainte de acordarea unor daune-interese, un stat membru poate să prevadă că, după încheierea unui contract în conformitate cu articolul 1 alineatul (5), cu alineatul (3) al prezentului articol sau cu articolele 2a - 2f, competența organismului responsabil de soluționarea căilor de atac se limitează la acordarea de daune-interese oricărei persoane prejudiciate printr-o încălcare.

/

(7) În cazul în care se solicită daune ce reprezintă cheltuielile de elaborare a ofertei sau de participare la procedura de atribuire a unui contract, solicitantului i se va cere numai să dovedească existența unei încălcări a legislației comunitare în domeniul atribuirii prin licitație a contractelor de achiziții publice sau a normelor interne de aplicare a acestora și că acesta ar fi avut o șansă reală să câștige contractul, dar, ca urmare a încălcării respective, șansa acestuia a fost afectată negativ.

(8) Statele membre garantează că deciziile adoptate de organisme responsabile de soluționarea căilor de atac pot fi puse în aplicare în mod eficient.

Art. 50.

(6) În cazul în care se solicită plata de despăgubiri pentru repararea prejudiciului reprezentând cheltuieli de elaborare a ofertei sau de participare la procedura de atribuire, persoana vătămată trebuie să facă doar dovada încălcării prevederilor legislației privind achizițiile publice sau concesiunile, precum și a faptului că ar fi avut o șansă reală de a câștiga contractul, iar aceasta a fost compromisă ca urmare a încălcării respective.

Art. 58.

(3) Hotărârea judecătorească prin care a fost admisă acțiunea în constatarea nulității absolute și s-a dispus repunerea părților în situația anterioară constituie titlu executoriu și nu este necesară investirea ei cu formulă executorie.

Aspecte reflectate în ansamblul actului normativ.

(9) În cazul în care organismele responsabile de soluționarea căilor de atac nu sunt de natură judiciară, acestea prezintă întotdeauna motivații scrise privind deciziile adoptate. De asemenea, în acest caz, trebuie să se adopte dispoziții care să garanteze că există proceduri prin care orice măsuri pretins ilegale, luate de organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, sau orice presupus viciu în exercitarea competențelor conferite acestuia să poată face obiectul controlului judecătoresc sau al controlului de către un alt organism care reprezintă o instanță de judecată în înțelesul articolului 234 din tratat, care să fie independent atât față de autoritatea contractantă, cât și față de organismul responsabil de soluționarea căilor de atac.

Membrii unui astfel de organism independent sunt numiți și eliberați din funcție în aceleași condiții ca și membrii corpului magistraților în ceea ce privește autoritatea care răspunde pentru numirea acestora, durata mandatului lor și revocarea acestora. Cel puțin președintele acestui organism independent are aceleași calificări juridice și profesionale ca și membrii corpului magistraților. Organismul independent ia decizii în cadrul unei proceduri în care sunt audiate ambele părți, iar deciziile respective au forță juridică obligatorie, prin mijloacele stabilite de fiecare stat membru.

Art. 25.

(1) Decizia Consiliului se redactează în mod explicit și este obligatorie pentru părțile cauzei.

(2) În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului deciziei ori dacă acesta cuprinde dispoziții contradictorii, părțile pot solicita Consiliului, în condițiile Codului de procedură civilă, să lămurească dispozitivul sau să înlătore dispozițiile potrivnice.

(3) Consiliul va rezolva cererea de urgență prin pronunțarea unei încheieri, care se va atașa la decizie.

(4) Contractul încheiat cu nerespectarea deciziei Consiliului este lovit de nulitate absolută.

(5) În situația în care se formulează plângere împotriva deciziei Consiliului, autoritatea contractantă are dreptul de a suspenda aducerea ei la îndeplinire și/sau procedura de atribuire până la comunicarea de către instanță a hotărârii de soluționare a plângerii.

Art. 26.

(1) Deciziile Consiliului privind soluționarea contestației pot fi atacate de către oricare dintre părțile cauzei, cu plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare.

(2) În calea de atac a plângerii nu se poate schimba cadrul procesual stabilit în fața Consiliului. De asemenea, nu se pot schimba calitatea părților, cauza sau obiectul contestației și nici nu se pot formula pretenții noi.

Art. 29.

(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliu este curtea de apel, secția de contencios administrativ și fiscal,

în a cărei rază teritorială se află sediul autorității contractante. Plângerile se vor soluționa de complete specializate.

(2) Instanța competentă să soluționeze plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliu privind procedurile de atribuire de servicii și/sau lucrări aferente infrastructurii de transport de interes național, astfel cum este definită de legislația în vigoare, este Curtea de Apel București, secția de contencios administrativ și fiscal.

(3) În situația formulării plângerilor, Consiliul nu are calitate de parte în proces.

(4) Plângerea este soluționată de urgență și cu precădere, în complet specializat format din 3 judecători.

Art. 34.

(1) Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor este organism independent cu activitate administrativ-jurisdicțională.

(2) Consiliul are personalitate juridică și funcționează conform prezentei legi, pe baza propriului regulament de organizare și funcționare, care se aprobă cu majoritate absolută prin hotărâre a plenului Consiliului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În activitatea sa, Consiliul se supune numai legii, iar ședințele plenului Consiliului sunt legal constituite în prezența majorității membrilor acestuia.

(4) În ceea ce privește deciziile sale, Consiliul este independent și nu este subordonat niciunei autorități sau instituții publice.

Art. 41.

(1) Consiliul are un număr de 36 de membri, precum și un număr de 64 de persoane cu statut de personal tehnico-administrativ.

	<p>(2) Cel puțin jumătate din numărul membrilor Consiliului trebuie să fie licențiați în drept, cu o vechime de 9 ani în domeniul juridic.</p> <p>(3) Președintele Consiliului trebuie să fie licențiat în drept, cu o vechime de 9 ani în domeniul juridic.</p> <p>(4) Competențele Consiliului se realizează cu respectarea principiilor independenței și stabilității în funcție a membrilor săi.</p> <p>Art. 43.</p> <p>(6) Prevederile art. 33 alin. (1) și ale art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și pentru consilierii de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice cu studii juridice, prevăzuți la alin. Error! Reference source not found.</p>	
Articolul 2a Termenul suspensiv		
<p>(1) Statele membre garantează că persoanele menționate la articolul 1 alineatul (3) dispun de o perioadă de timp suficientă pentru exercitarea unei căi de atac efective împotriva deciziilor de atribuire a contractelor de achiziții publice adoptate de autoritățile contractante, prin adoptarea dispozițiilor necesare care respectă condițiile minime stabilite la alineatul (2) din prezentul articol și la articolul 2c.</p>	-	Aspecte reflectate în ansamblul actului normativ.
<p>(2) Nu se poate încheia niciun contract, ca urmare a deciziei de a atribui un contract care intră sub incidența Directivei 2014/24/UE sau a Directivei 2014/23/UE, înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice, începând cu ziua</p>	<p>Art. 56.</p> <p>(1) În sensul Error! Reference source not found. alin. 0 lit. h), termenul legal de așteptare pentru încheierea contractului de achiziție publică sau de concesiune sau a acordului-cadru nu poate fi mai mic de:</p>	

următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin 15 zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați, fie a unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului. Se consideră că ofertanții sunt interesați dacă nu au fost încă excluși definitiv. O excludere este definitivă în cazul în care a fost notificată ofertanților interesați și fie a fost considerată legală de un organism independent responsabil de soluționarea căilor de atac, sau nu mai poate face obiectul unei căi de atac. Candidații sunt considerați a fi interesați dacă autoritatea contractantă nu a făcut publice informațiile privind respingerea cererii lor înaintea notificării deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați. Comunicarea deciziei de atribuire către fiecare ofertant și candidat interesat este însoțită de următoarele elemente:

- un rezumat al motivelor pertinente, astfel cum sunt stabilite la articolul 55 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE, sub rezerva articolului 55 alineatul (3) din directiva respectivă, sau la articolul 40 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2014/23/UE, sub rezerva articolului 40 alineatul (2) din directiva respectivă; și
- o declarație precisă privind termenul suspensiv exact, care poate fi aplicat în

a) 11 zile, începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului/acordului-cadru către ofertanții/candidații interesați, prin orice mijloace de comunicare reglementate de legislația privind achizițiile publice și concesiunile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a invitațiilor/ anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile;

b) 6 zile începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului/acordului-cadru către ofertanții/candidații interesați, prin orice mijloace de comunicare reglementate de legislația privind achizițiile publice și concesiunile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a invitațiilor/anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile.

(2) Prin excepție de la alin. (1), în cazul în care autoritatea contractantă utilizează alte mijloace de comunicare decât cele electronice, termenele se majorează cu 5 zile.

<p>temeiul dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentului alineat.</p>		
<p>Articolul 2b Derogări de la termenul suspensiv</p>		
<p>Statele membre pot să prevadă că termenele menționate la articolul 2a alineatul (2) din prezenta directivă nu se aplică în următoarele cazuri:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dacă Directiva 2014/24/UE sau, după caz, Directiva 2014/23/UE nu impune publicarea prealabilă a unui anunț de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene; (b) în cazul în care contractul este atribuit unicului ofertant interesat în sensul articolului 2a alineatul (2) din prezenta directivă și nu există candidați interesați; (c) în cazul contractelor bazate pe un acord-cadru, astfel cum este prevăzut la articolul 33 din Directiva 2014/24/UE și în cazul contractelor bazate pe un sistem dinamic de achiziție, astfel cum este prevăzut la articolul 34 din directiva respectivă. <p>În cazul invocării prezentei derogări, statele membre garantează absența efectelor respectivului contract în conformitate cu articolele 2d și 2f din prezenta directivă, în cazul în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> — există o încălcare a articolului 33 alineatul (4) litera (c) sau a articolului 34 alineatul (6) din Directiva 2014/24/UE; și — valoarea contractului este estimată a fi egală sau mai mare decât pragurile stabilite la articolul 4 din Directiva 2014/24/UE. 	<p>Art. 56.</p> <p>(3) Respectarea termenelor prevăzute la alin. (1) este facultativă în următoarele cazuri:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) atunci când legislația în materie de achiziții publice și concesiuni nu prevede obligativitatea publicării unui anunț sau a unei invitații de participare; b) atunci când contractul/acordul-cadru respectiv urmează să fie încheiat cu un operator economic care a fost singurul ofertant la respectiva procedură de atribuire și nu există alți operatori economici implicați în procedura de atribuire; c) atunci când este atribuit un contract subsecvent unui acord-cadru sau ca urmare a utilizării unui sistem dinamic de achiziție. 	
<p>Articolul 2c Termene de exercitare a căii de atac</p>		

În cazul în care un stat membru prevede că orice cale de atac privind o decizie a unei autorități contractante, luată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract circumscris domeniului de aplicare al Directiva 2014/24/UE sau Directiva 2014/23/UE sau în legătură cu o astfel de procedură, trebuie să fie exercitată înainte de expirarea unui anumit termen, acest termen este egal cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității contractante către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei autorității contractante. Decizia autorității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

Art. 8.

(1) Persoana care se consideră nemulțumită de răspunsul primit la notificarea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la **Error! Reference source not found.** alin. **Error! Reference source not found.**, precum și orice persoană care se consideră vătămată de măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă, în sensul **Error! Reference source not found.** alin. **Error! Reference source not found.**, poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de:

- a) 10 zile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile;
- b) 5 zile, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport de care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice sau concesiunile.

(2) Termenul de contestare prevăzut la alin. **Error! Reference source not found.** se calculează după cum urmează:

- a) începând cu ziua următoare luării la cunoștință a răspunsului autorității contractante în sensul că nu urmează să revoce actele emise sau să adopte măsuri de remediere;

	<p>b) începând cu ziua următoare împlinirii termenului reglementat la Error! Reference source not found. alin. Error! Reference source not found., când autoritatea contractantă nu a transmis un răspuns;</p> <p>c) începând cu ziua următoare luării la cunoștință a răspunsului autorității contractante cu privire la măsurile de remediere efectiv implementate, în cazul prevăzut la Error! Reference source not found. alin. Error! Reference source not found.</p> <p>Art. 46. (8) Prevederile 0 privind termenele de contestare și îndeplinirea procedurii de notificare prealabilă sunt aplicabile în mod corespunzător.</p>	
<p>Articolul 2d Absența efectelor</p>		
<p>(1) Statele membre garantează declararea absenței efectelor unui contract de către un organism responsabil de soluționarea căilor de atac independent de autoritatea contractantă sau faptul că absența efectelor contractului menționat intervine în urma deciziei unui astfel de organism în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>(a) dacă autoritatea contractantă a atribuit un contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, fără ca acest lucru să fie permis în conformitate cu Directiva 2014/24/UE sau cu Directiva 2014/23/UE;</p> <p>(b) în cazul încălcării articolului 1 alineatul (5), a articolului 2 alineatul (3) sau a articolului 2a alineatul (2) din prezenta directivă, dacă această încălcare a privat ofertantul care</p>	<p>Art. 55. (2) Instanța de judecată constată nulitatea absolută totală / parțială a contractului / actului adițional al acestuia / acordului-cadru și dispune repunerea părților în situația anterioară, în conformitate cu prevederile art. 1254 din Codul Civil, în următoarele cazuri:</p> <p>a) autoritatea contractantă a atribuit contractul fără să respecte obligațiile referitoare la publicarea unui/unei anunț/invitații de participare, conform prevederilor legislației privind achizițiile publice sau concesiunile;</p> <p>b) atunci când autoritatea contractantă urmărește dobândirea execuției unei lucrări, a unui serviciu sau a unui produs, fapt care ar încadra contractul respectiv în categoria contractelor supuse legislației privind achizițiile publice sau concesiunile, însă autoritatea contractantă încheie alt tip de contract, cu nerespectarea procedurii legale de atribuire;</p>	

<p>formulează o cale de atac de posibilitatea de a introduce căi de atac precontractuale, în cazul în care încălcarea respectivă este combinată cu încălcarea Directiva 2014/24/UE sau Directiva 2014/23/UE, dacă această încălcare a afectat șansele ofertantului care formulează o cale de atac de a obține contractul;</p> <p>(c) în cazurile menționate la articolul 2b litera (c) al doilea paragraf din prezenta directivă, dacă statele membre au invocat derogarea de la termenul suspensiv pentru contractele bazate pe un acord-cadru și un sistem dinamic de achiziție.</p>	<p>c) contractul de achiziție publică sau de concesiune / acordul cadru / actul adițional la acesta a fost încheiat în condiții mai puțin favorabile decât cele prevăzute în propunerile tehnică și/sau financiară care au constituit oferta declarată câștigătoare;</p> <p>d) nerespectarea/modificarea criteriilor de calificare și selecție și/sau a factorilor de evaluare prevăzute/prevăzuți în cadrul invitației/anunțului de participare;</p> <p>e) modificarea contractului prin modificarea factorilor de evaluare care au stat la baza declarării ofertei câștigătoare, aceasta conducând la alterarea rezultatului procedurii, prin anularea sau diminuarea avantajelor competitive;</p> <p>f) autoritatea contractantă nu a respectat prevederile art. [•] din Legea nr. [•] privind achizițiile publice sau ale art. [•] din Legea nr. [•] privind achizițiile sectoriale sau ale art. [•] din Legea nr. [•] privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii;</p> <p>g) contractul a fost încheiat înainte de primirea deciziei de soluționare a contestației de către Consiliu sau de către instanță sau cu nerespectarea acesteia;</p> <p>h) contractul a fost încheiat cu încălcarea termenului legal de așteptare prevăzut pentru încheierea lui.</p>	
<p>(2) Efectele declarării absenței efectelor unui contract sunt prevăzute în dreptul intern. Dreptul intern poate să prevadă anularea retroactivă a tuturor obligațiilor contractuale sau să anuleze numai acele obligații care urmează încă să fie executate. În acest ultim caz, statele membre prevăd aplicarea altor sancțiuni în sensul articolului 2e alineatul (2).</p>	<p>A se vedea art. 55 alin. (2).</p>	
<p>(3) Statele membre pot să prevadă posibilitatea ca organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, independent de autoritatea contractantă, să nu</p>	<p>Art. 55. (6) Interesele economice legate de capacitatea contractului de a produce efecte pot fi avute în vedere ca</p>	

<p>declare un contract ca fiind lipsit de efecte, chiar dacă acesta a fost atribuit în mod ilegal potrivit alineatului (1), dacă acest organism constată, după analiza tuturor aspectelor relevante, că motive imperative de interes general impun menținerea efectelor contractului. În acest caz, statele membre prevăd, în schimb, aplicarea unor sancțiuni alternative, în sensul articolului 2e alineatul (2).</p> <p>Interesele economice legate de capacitatea contractului de a produce efecte pot fi avute în vedere ca motiv imperativ numai dacă, în circumstanțe excepționale, absența efectelor ar conduce la consecințe disproporționate.</p> <p>Cu toate acestea, interesele economice în legătură directă cu contractul în cauză nu constituie motive imperative de interes general. Interesele economice în legătură directă cu contractul cuprind, printre altele, costurile generate de întârzieri în executarea contractului, costurile generate de lansarea unei noi proceduri de achiziții, costurile generate de schimbarea operatorului economic care realizează contractul și costurile cu privire la obligațiile legale generate de absența efectelor.</p>	<p>motiv imperativ numai dacă, în circumstanțe excepționale, absența efectelor ar conduce la consecințe disproporționate. Interesele economice în legătură directă cu contractul respectiv, cum ar fi costurile generate de întârzieri în executarea contractului, costurile generate de lansarea unei noi proceduri de atribuire, costurile generate de schimbarea operatorului economic care va îndeplini contractul sau costurile cu privire la obligațiile legale generate de absența efectelor contractului, nu constituie motive imperative de interes general.</p> <p>(7) În cazul încălcării dispozițiilor privind termenul legal de așteptare prevăzut pentru încheierea contractului, instanța va decide, după analiza tuturor aspectelor relevante, dacă va constata nulitatea contractului sau dacă este suficient să dispună sancțiuni alternative, precum cele prevăzute la alin. 0.</p>	
<p>(4) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (a) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dacă autoritatea contractantă consideră că atribuirea unui contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este permisă în conformitate cu Directiva 2014/24/UE sau cu Directiva 2014/23/UE; — autoritatea contractantă a publicat un anunț în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene 	<p>-</p>	<p>Nu a fost considerată necesară preluarea.</p>

<p>conform articolului 3a din prezenta directivă, exprimându-și intenția de a încheia contractul; și</p> <ul style="list-style-type: none"> — contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare publicării respectivului anunț. 		
<p>(5) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (c) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care:</p> <ul style="list-style-type: none"> — autoritatea contractantă consideră că atribuirea unui contract este conformă cu articolul 33 alineatul (4) litera (c) sau cu articolul 34 alineatul (6) din Directiva 2014/24/UE; — autoritatea contractantă a trimis ofertanților interesați decizia de atribuire a contractului însoțită de un rezumat al motivelor, astfel cum este menționat în articolul 2a alineatul (2) al patrulea paragraf prima liniuță din prezenta directivă; și — contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului ofertanților interesați, fie a unui termen de cel puțin zece zile 	-	Nu a fost considerată necesară preluarea.

<p>calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.</p>		
<p>Articolul 2e Încălcări ale prezentei directive și sancțiuni alternative</p>		
<p>(1) În cazul unei încălcări a articolului 1 alineatul (5), a articolului 2 alineatul (3) sau a articolului 2a alineatul (2), care nu face obiectul articolului 2d alineatul (1) litera (b), statele membre prevăd absența efectelor contractului, în conformitate cu articolul 2d alineatele (1)-(3) sau sancțiuni alternative. Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, independent de autoritatea contractantă, decide, după evaluarea tuturor aspectelor relevante, dacă ar trebui declarată absența efectelor contractului sau dacă ar trebui să se aplice sancțiuni alternative.</p> <p>(2) Sancțiunile alternative trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajante. Sancțiunile alternative constau în:</p> <ul style="list-style-type: none"> — aplicarea unor amenzi autorității contractante; sau — reducerea duratei contractului. <p>Statele membre pot acorda organismului responsabil de soluționarea căilor de atac o marjă largă de apreciere, care să îi permită să țină seama de toți factorii relevanți, inclusiv de gradul de gravitate a încălcării, comportamentul autorității contractante și, în situațiile menționate la articolul 2d alineatul (2), măsura în care contractul rămâne în vigoare.</p> <p>Acordarea unor daune-interese nu reprezintă o sancțiune adecvată în sensul prezentului alineat.</p>	<p>Art. 55.</p> <p>(3) Prin excepție de la prevederile alin. 0, în cazul în care instanța consideră, după analizarea tuturor aspectelor relevante, că motive imperative de interes general impun menținerea efectelor contractului, aceasta va dispune, în schimb, sancțiuni alternative, după cum urmează:</p> <p>b) limitarea efectelor contractului, prin reducerea termenului de execuție al acestuia; și/sau</p> <p>c) aplicarea unei amenzi autorității contractante, cuprinsă între 2% și 15% din valoarea obiectului contractului, cu posibilitatea de a limita efectele contractului, conform dispozițiilor lit. a).</p> <p>(4) La aplicarea sancțiunilor alternative prevăzute la alin. 0, instanța va avea în vedere ca acestea să fie eficiente, proporționale și descurajante.</p> <p>(5) Acordarea de despăgubiri nu reprezintă o sancțiune alternativă adecvată în sensul prevederilor alin. 0.</p>	
<p>Articolul 2f Termene</p>		

(1) Statele membre pot să prevadă că o cale de atac în conformitate cu articolul 2d alineatul (1) trebuie exercitată:

- (a) înainte de expirarea unui termen de cel puțin 30 de zile calendaristice începând cu ziua următoare:
- publicării de către autoritatea contractantă a unui anunț de atribuire a contractului în conformitate cu articolele 50 și 51 din Directiva 2014/24/UE sau cu articolele 31 și 32 din Directiva 2014/23/UE, cu condiția ca respectivul anunț să conțină justificarea deciziei autorității contractante de a atribui contractul fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene; sau
 - informării de către autoritatea contractantă a ofertanților și candidaților interesați cu privire la încheierea contractului, cu condiția ca informațiile oferite să includă un rezumat al motivelor pertinente, astfel cum sunt stabilite la articolul 55 alineatul (2) din Directiva 2014/24/UE, sub rezerva articolului 55 alineatul (3) din directiva respectivă, sau la articolul 40 alineatul (1) paragraful al doilea din Directiva 2014/23/UE, sub rezerva articolului 40 alineatul (2) din directiva respectivă. Această opțiune se aplică și în cazurile menționate la articolul 2b primul paragraf litera (c) din prezenta directivă;

Art. 57.

(1) Cererile prin care se solicită constatarea nulității contractelor se introduc în termen de:

a) cel mult 30 de zile începând cu ziua următoare:

- publicării anunțului de atribuire a contractului, cu condiția ca respectivul anunț să conțină justificarea deciziei autorității contractante de a atribui contractul fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

- informării de către autoritatea contractantă a ofertanților și candidaților interesați cu privire la decizia de atribuire a contractului de achiziție publică sau concesiune, încheiere a acordului-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, cu condiția ca informarea să fie însoțită de un rezumat al motivelor pertinente care au stat la baza deciziei; în situația în care dezvăluirea anumitor informații privind atribuirea contractului de achiziție publică sau concesiune, încheierea acordului-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții ar împiedica aplicarea unor dispoziții legale, ar fi contrară interesului public, ar putea aduce atingere concurenței loiale sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unui operator economic, publice sau private, autoritatea contractantă are dreptul de a nu le comunica;

b) cel mult 6 luni începând cu data publicării anunțului de atribuire a contractului; termenul de 6 luni este un termen de decădere.

(2) Autoritatea contractantă înștiințează Agenția Națională pentru Achiziții Publice despre orice acțiune prin care se solicită constatarea nulității absolute a contractelor în termen de 10 zile de la data luării la cunoștință de introducerea acțiunii.

<p>(b) și în orice caz, înainte de expirarea unui termen de cel puțin 6 luni începând cu ziua următoare încheierii contractului.</p>		
<p>(2) În toate celelalte cazuri, inclusiv formularea unei căi de atac în conformitate cu articolul 2e alineatul (1), termenele pentru formularea unei căi de atac sunt determinate de dreptul intern, sub rezerva dispozițiilor articolului 2c.</p>	<p>Art. 65. Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului de procedură civilă și cu cele ale Codului civil, în măsura în care nu sunt contrare.</p>	
<p><i>Notă: Restul articolelor nu necesită transpunere în legislația națională.</i></p>		